

Bileczky Ede

1858. december 5-én született Bileczky Ede címzetes tábornok Szolnokon, római katolikus, valószínűsíthetően német eredetű katonacsaládban. Anyja Makai Mária, apja Bileczky János, kapitány volt a dzsidás (ulánus) ezredben.

Az elemi iskola után a kőszegi katonai alreál iskolában tanult 1869-1873 között. Innen a morva-fehértemplomi főreál iskolába (1873-1877) iratkozott be. A katonai iskolák után a bécsújhelyi Mária Terézia Akadémia következett, 1877-1880 között. Az Akadémiát jó eredménnyel fejezte be, hadnagyi rendfokozatba 1880. augusztus 18-án léptették elő. A cs. és kir. 44. gyalogezredhez nevezték ki, ahol századbeosztott tisztként kezdte a katonai pályát. Főhadnagyi előléptetése 1885. november 1-jével történt. Az ezrednél oktatott a tisztesiskolán, az önkéntes iskolán. Kinevezték tanárnak a pozsonyi hadapródiskolára, ahol szolgálati szabályzatot, gyorsírást, magyar nyelvet tanított. Közben 1892. május 1-jén előlépett 2. osztályú századosnak. Tanárnak küldték a bécsi Vívó és tornatanári iskolára, és a bécsújhelyi Mária Terézia Akadémián is tartott órákat. 1895. május 1-jén 1. osztályú százados lett.

Kérte áthelyezését a magyar honvédség állományába, melyet 1898-ban teljesítettek. Szolgált a Hadügyminisztériumban, oktatott a katonai iskolán. Törzstiszti tanfolyamon vett részt, melyet jó eredménnyel végzett el. Őrnagynak 1904. november 1-jén léptették elő és 1906. novemberben a magyar kir. 18. soproni gyalogezredhez helyezték át, hadkiegészítő parancsnoki beosztásba került. Érkezésekor már viselte a Bronz Katonai Érdemérmét vörös szalagon. A Hadkiegészítő parancsnokságot több, mint egy éven át irányította, ezután csapatszolgálat következett. A soproni I. zászlóalj és az 57. sz. Népfelkelő járás parancsnoki tisztét vette át. A helyőrségi templomban 1903. november 28-án kötött házasságot Bauer Alojziával, aki tehetős soproni családból származott. Kítüntették 1910-ben a Katonai Érdemkereszttel, és kinevezték különleges beosztású tisztnek, egyben az ezredparancsnok helyettese lett. Ezredessé 1911. november 1-jén lépett elő. Nyugdíjas állományba 1912. szeptember 1-jén helyezték és megkapta a 3. osztályú Vaskorona Rend kitüntetését. A háború ideje alatt a soproni Vöröskeresztnél dolgozott. Munkája elismeréseként 1917. június 21-én a Vöröskereszt hadidíszítményes Díszérmét nyerte el. A cs. és kir. 1917. szeptember 2-án címzetes tábornoknak nevezte ki.

A háború után visszavonultan élt feleségével, nem vállalt feladatokat, betegeskedett. Több alkalommal adományozott a soproni Múzeumnak különböző

tárgyakat. Gégerákban hunyt el, 1940. szeptember 16-án. Katonai tiszteletadással temették el a régi Szent Mihály temetőben. Fegyvergyűjteményét felesége a Múzeumnak ajándékozta. Sírja a temetőben jelenleg elhanyagolt.

Irodalom:

Schmidt Bretano: Die K. K. bzw. K. u. K. Generalität (1815-1918)

Hadtörténeti Levéltár: Tiszti személyügyi anyag 7006. sz.

Készítette:

Hegedűs Elemér nyugállományú alezredes